

Zpráva z Generální konference ICOM v Miláně

3. - 9. 7. 2016

Zpracoval: Rostislav Koryčánek, Moravská galerie v Brně

Prostředí města Milán, jeho památky, muzejní a kulturní instituce významným způsobem dotvořily rámec celého setkání pracovníků muzeí z celého světa. Ve městě je znát, že světová výstava Expo 2015, byla důležitým rozvojovým impulzem a umocnila internacionální atmosféru města, do které mezinárodní setkání ICOM velmi dobře zapadalo.



Konání konference se také velmi dobře potkalo s termínem obnoveného Triennale International Exhibition, které se rozprostřelo do několika institucí po celém městě. Podtitulem trienále byl Design after Design, který kondenzovaně vyjadřoval snahu organizátorů ukázat potenciál, který design a architektura může mít při řešení lokálních i globálních úkolů a témat spojených s proměnou světa a dimenze lidské civilizace. Nevýraznějšími výstavní příspěvky byly expozice v Palazzo dell'Arte.



Leitmotivem konference, který propojoval celou řadu příspěvků napříč jednotlivými výbory, byla téma Muzea a kulturní krajina. Na toto téma reagoval ve svém příspěvku také hlavní mluvčí úvodní přednášky konference Orham Pamuk, který věnoval velkou pozornost, jako roli by měla plnit muzea, tak aby naše kulturní krajina nabízela dostatečný prostor pro identifikaci s vlastním životem a identitou. Důraz se podle Pamuka přesouvá k malým muzeím, s ohledem na jejich návštěvnickou blízkost a intimitu. Nejde o velké výstavní spektakly a ideologické pohnutky, ale o příběhy konkrétních lidí na konkrétních místech. Aby tyto příběhy byly dostatečně přitažlivé, musí se o jejich zajímavost postarat kurátoři výstav, kteří si musí osvojit roli interpretátorů, vypravěčů.



Začátek konání konference se bohužel minul s ukončením projektu amerického umělce Christa nazvaném The Floating Piers, které bylo situováno na jezeře Iseo (100 km od Milána). To ale nebránilo ale, aby se Christo stal druhým hlavním speakerem zahajovacího dne. Velmi sugestivní představil genezi projektu, jeho produkčně-výrobní monstróznost, stejně jako vztah umění ke společnosti a samotnému jedinci. Christova osobnost a jeho vyprávění bylo natolik uhrančivé, že jsem neváhal a do městečka Sulzano jsem se vydal, abych zažil tento mimořádný projekt, byť už ve fázi jeho postupné demontáže.



V následujících dnech konference jsem se zaměřil především na jednání a program mezinárodního výboru ICAMT (Architektura a technika muzeí), ICDAD (Muzea a sbírky dekorativního umění a designu) a GLASS (Muzea a sbírky skla). Spojující téma konference kulturní krajiny bylo pro některé z vystupujících svazující a někdy poněkud toporně ve svém příspěvku k němu hledali spojení. I z tohoto důvodu jako nejpřínosnější jsem shledal společné jednání výboru ICAMT a CAMOC v loňském roce otevřeném Muzeu kultur – MUDEC, které vzniklo podle návrhu britského architekta Davida Chipperfielda.

Velmi nepříjemným momentem konference bylo skutečnost, že v programovém katalogu konference byla u účastníků konference z Tchajvanu zabělena jejich země původu. ICOM musí zůstat apolitickou organizací a to i bez ohledu, že zlatým sponzorem konference se stalo Hubei Provincial Museum v Číně. Smysl a role muzeí ve společnosti je spojena s vyššími principy a ty bychom neměli ztrácet ze zřetele ani při řešení ryze praktických činností či promyšlených strategických rozhodnutí.



